

Avväpna världen!

Beväpna världen med kärlek och rättvisa!

Rikare Liv – Civilisation

Paul Lindberg 2007

www.rikareliv.info

Avväpna världen!

Beväpna världen med kärlek och rättvisa!

Paul Lindberg

A: Uppmaning: Avväpna världen!

B: Två föredömliga biskopar (ur SvD Brännpunkt)

C: Två föredömliga politiker: Alf Svensson och Birgitta Ohlsson (ur DN-Debatt)

D: I Parakletens tjänst: En stor kraftkälla till förändring!

A: Uppmaning:

Avväpna världen!

Beväpna världen med kärlek och rättvisa!

ALDRIG HAR SÅ MÅNGA gjort sig medvetna om denna otillräckliga världsordning!

Miljoner människor, mest kvinnor och barn, är slavar i vår tid!* Därutöver utnyttjas miljarden människor som billig arbetskraft, utan fria demokratiska rättigheter! Den rika världens makthavare utnyttjar många gånger den rådande situationen och vill inte låta cirkelarna rubbas! Många har gjort sig till miljardärer genom utnyttjandet av slaveri och ofria människor med låga löner!

De allra fattigaste i världen är ofta inbegripna med meningslösa krig mot varandra, med vapen från den rika världen, men också från totalitära nationer!

Mamons** ansvarlösa makt över världens människor är alltså en katastrof i *Ordets* rätta bemärkelse! Den utövande politiska makten i världen leder även till omfattande miljökatastrofer! Allt detta och mycket mera vet ni redan!

Mängder av orättvisor skapar elände för världens människor! Detta beror på världens rådande maktförhållanden: *människas makt över människa leder bara till fördärv!* Den rådande världsordningen behöver bytas ut! Ingen ska behöva vara fattig eller förtryckt! Bryt därför de onda maktcirkelarna!

***Kommentar:** 246 miljoner barn mellan 5 och 17 år arbetar, enligt en global rapport av internationella arbetsorganisationen, ILO. Rapporten, *A future without child labour*, är ILO: s största rapport någonsin i ämnet.

Trots att man noterar betydande framgångar i ansträngningarna att avskaffa barnarbete innehåller rapporten upprörande nya siffror som rör de värsta formerna av barnarbete. Av uppskattningsvis 246 miljoner barnarbetare är det stora flertalet - 179 miljoner eller var åttonde barn i världen - involverade i de värsta formerna av barnarbete, d v s arbete som äventyrar barnens fysiska, mentala och moraliska hälsa och välmående.

Rapporten säger vidare att:

- ✓ 111 miljoner barn under 15 år är sysselsatta i skadligt arbete som de omedelbart borde tas ur,
- ✓ Ytterligare 59 miljoner ungdomar i åldern 15-17 år bör omedelbart skyddas från eller helt tas ur skadligt arbete
- ✓ omkring 8,4 miljoner barn är fast i skadligt arbete i form av slaveri, skuldarbete, prostitution, pornografi, militärt utnyttjande, mm.

Slaveri är numera i lag förbjudet i alla världens nationer. Trots detta så består detta elände! Att slaveriet, och utnyttjandet med låga löner, ändå florerar så starkt, beror oftast på den rika världens flathet och brist på verklig demokrati!

****Kommentar:** Användandet av symboliken Mamon eller guldkalven, som rikedomens, girighetens och egoismens personifiering är gammalt. Mamon är inte ensidigt synonymt med kapitalism, utan med sådant som håller människorna i förtryck och utnyttjande; exempelvis utnyttjandet av ofria och lågavlönad arbetskraft!

B: Två föredömliga biskopar

**De föredömliga exemplen:
Ur Brännpunkt SvD (2007):**

SVERIGE BLUNDAR. Internationell solidaritet göms undan. Vi förväntar oss att regeringskoalitionen och den borgerliga alliansen lyfter fattigdomsbekämpningen högt på den politiska agendan, skriver avgående ärkebiskopen KG Hammar och den tillträdande Anders Wejryd i ett gemensamt inlägg.

”Vi kräver politisk handling”

I dag finns en människosyn där allt är till salu, där vissa tror sig kunna äga en människa och sälja henne. Vi kan inte blunda för att människohandeln är vår tids slavhandel. Den som är tillräckligt rik ska inte kunna köpa den som är tillräckligt fattig, barn eller vuxen, för sina egna syften.

Debatten kring fotbolls-VM har synliggjort människohandeln och skapat en tydlig opinion mot att utnyttja människor – främst kvinnor och barn – som handelsvaror. Det är bra. Vi har ett gemensamt ansvar att genom våra handlingar visa att varje människa har ett okränkbart värde.

Människohandeln är också ett av hungerns många ansikten. Det är lätt att se svältande afrikanska barn framför sig – men hungerns ansikte kan lika gärna vara en förtvivlad ung kvinna i Tyskland i sommar. Eller någon i grannkvarteret, här hemma. Inget hörn på jorden kan berömma sig av att vara oberört av människohandeln. Mer än en miljon kvinnor och barn säljs varje år, ofta med fagra löften om välbetalda arbeten i väst men i verkligheten för att exploateras på olika sätt.

Ett exempel är Moldavien. En fjärdedel av befolkningen lever i dag utomlands. Många utnyttjas i den internationella sexhandeln, eller i slavarbete hos mindre nogräknade bönder, industrimagnater eller restaurangägare i den rika världen. Sverige är inget undantag. Några tusen hamnar här, och lika många passerar vårt land på väg till ett annat så kallat destinationsland.

Vi i Sverige har del i ansvaret och måste vara en del av lösningen. Vi säger, ofta lättvindigt, att det är en mänsklig rättighet att äta sig mätt, att leva ett värdigt liv i frihet. Om vi menar allvar, är den nuvarande situationen oacceptabel.

Tyvärr räcker det inte att med ord ta avstånd från människohandeln, även om vi självklart måste bekämpa den på alla sätt.

Att föräldrar säljer sina barn och kvinnor säljer sina kroppar är en extrem följd av att de lever i fattigdom. Vi måste därför agera för att förändra grundorsakerna till denna fattigdom.

Om vi på allvar ska kunna bekämpa hungerns orsaker måste vi vara beredda att förändra strukturer som hindrar människor att ta sig ur fattigdomen.

Svenska kyrkan arbetar genom Lutherhjälpen för att utrota hunger och fattigdom. Genom våra internationella samarbetspartner vet vi att det bästa sättet att stoppa handeln med människor är att använda världens resurser så att de enorma klyftorna mellan rika och fattiga försvinner. Detta har sagts förr, men ord räcker inte - det krävs kraftfulla politiska åtgärder!

Därför beklagar vi att frågor om internationell solidaritet och hållbar utveckling hittills har fått en

undanskymd plats i den svenska valrörelsen.

Vi utmanar svenska politiker att ge frågan om människors rätt till mat och värdighet utrymme också i den svenska politiska debatten. Den utsatta människan måste vara viktig var hon än befinner sig på jorden.

Vi måste se helheten för att kunna hitta en långsiktigt hållbar lösning på fattigdomsproblematiken och för vår svenska välfärd.

Sverige har ett bra redskap för en långsiktigt klok strategi, nämligen ”Gemensamt ansvar – Sveriges politik för global utveckling” (PGU) som antogs av riksdagen i december 2003. Den röda tråden är att alla politikområden ska bidra till en rättvis och hållbar utveckling, med de fattigas perspektiv för ögonen.

Med andra ord: alla politiska beslut, inom alla berörda områden, ska bidra till en positiv global utveckling där de fattigas rättigheter står i centrum.

Just nu behandlar riksdagen regeringens tredje resultatskrivelse om hur långt detta arbete har gått i Sverige. Det visar sig vara långt kvar innan fattiga människors rättigheter får komma i första rummet i såväl svensk som global politik.

Det finns tillgängliga resurser och förslag på åtgärder – den stora bristen ligger i oviljan eller oförmågan till handling för förändring och praktiskt agerande. Det behövs mod för att något ska hända.

Vi förväntar oss att regeringskoalitionen och den borgerliga alliansen lyfter fattigdomsbekämpningen högt på den politiska agendan. Stöd till demokratiutveckling och mänskliga rättigheter är en självklar utgångspunkt för de radikala politiska beslut som behövs för att fattiga människors intressen ska få tolkningsföreträde. Annars riskerar PGU att mest bli tomma ord

C: två föredömliga politiker:

”Vi vägrar att acceptera Reinfeldts biståndsslakt”

Ur DN-Debatt (2007)

Alf Svensson och Birgitta Ohlsson till ny attack: Fredrik Reinfeldt den värsta moderatledaren någonsin inom biståndspolitik. Fredrik Reinfeldt vill sänka biståndet med upp till 25 procent. Vi har låtit riksdagens utredningstjänst granska moderaternas biståndspolitik under den senaste tioårsperioden. Såväl Carl Bildt som Bo Lundgren nöjde sig med marginella justeringar. Men med Fredrik Reinfeldt bryts trenden. Nu ska det skäras med mångmiljardbelopp. Sänkningarna är de största som moderaterna någonsin föreslagit. Detta är någonting som vi som kristdemokrater och folkpartister aldrig kan acceptera. Det skriver förre kd-ledaren Alf Svensson tillsammans med folkpartiets biståndstalesman Birgitta Ohlsson.

Den borgerliga alliansen har framgångsrikt på fält efter fält lyckats göra politiska uppgörelser som är avgörande för Sveriges framtid. Nu senast onsdagens unika valmanifest. Men på ett fält saknar vi fortfarande en gemensam principfast politisk hållning. Vi åsyftar förstas den globala solidariteten. Borgerliga regeringar har alltid tidigare levt upp till att prioritera världens fattiga och förtryckta i sina budgetar.

Därför vore det djupt olyckligt om alliansen inte klart och enhälligt står upp för internationell solidaritet. Moderaternas sänkningar av biståndet med upp till 25 procent är de största som partiet någonsin föreslagit. Det är dags att de borgerliga partiledarna tillsammans skapar biståndspolitisk trovärdighet och lovar att leva upp till enprocentsmålet.

Globaliseringen binder oss alltmer samman. Vi inser att vi är gränslöst beroende av varandra. Vi är välinformerade om ett internationellt ansvar, som vi inte får svika. Avstånden människor emellan finns i kilometer men inte i våra sinnen, inte längre i vår vardagsverklighet. Tsunamins offer i Sydostasien, svältkatastroferna på Afrikas horn och ökande flyktingströmmar till Europa tränger in i våra vardagsrum via våra tv-apparater och berör oss privat i vårt liv. Förtrycket och fattigdomen är fortfarande en del av vår tillvaro. Vi ska inte och vi kan inte isolera oss ifrån den. Samtidigt som lidande och medmänsklig förnedring tränger sig på vet vi också att det så sakteliga blir drägligare för allt flera på vårt gemensamma och odelbara jordklot. Såväl fattigdom som förtryck och förföljelse minskar.

Tack vare demokratins globala genombrott, marknadsekonomins framgångar och teknikens framfart trängs orättvisor successivt bort, även om det går alltför sakta. För knappt 25 år sedan levde 40 procent av världens befolkning i absolut fattigdom. I dag är den siffran 20 procent. Medellivslängden i u-länderna har ökat, från 46 år på 1960-talet till 65 år i slutet på 1990-talet. För 50 år sedan var 70 procent av världens befolkning analfabeter, i dag är andelen nere på 23 procent. Etthundratjugo stater i världen betraktas i dag som demokratier, vilket i sin tur betyder att nästan 60 procent av världens befolkning lever i länder som tillåter flerpartisystem, allmänna val

och yttrandefrihet. Det är en ökning med över 25 procent jämfört med för femtio år sedan.

Dessa framgångar har inte skett i ett vakuum utan genom medvetna politiska och ekonomiska satsningar i form av ökad frihandel, öppenhet och globalisering. För att minska de ekonomiska klyftor och lyfta den enskilde fattige behövs handel, skuldavskrivningar och en radikal förändring av den Europeiska unionens jordbrukssubventioner.

Men även ett generöst idéburet bistånd har en central roll att spela i kampen för en bättre värld. Det ter sig helt orimligt att orda om rättvisa, globalisering och solidaritet, om man samtidigt är beredd att vända ryggen åt jordens fattiga och acceptera att svält och armod ödelägger levnadsförhållanden och dödar medmänniskor.

Alla Sveriges riksdagspartier hävdar, ofta med emfas, att människovärdet är universellt och viktigare än penningvärdet. Sådana deklarationer fordrar konkret ansvar för vår omvärld. Om FN:s millenniemål, att halvera fattigdomen fram till år 2015 ska nås, krävs absolut ett större och ett bättre bistånd. Enligt Kofi Annan, Förenta nationernas generalsekreterare, fordras att rika länder fördubblar sitt bistånd från 50 till 100 miljarder dollar om året.

Mot denna bakgrund är det djupt oroväckande att moderaterna numera vill sänka biståndet med mångmiljardbelopp. Det är faktiskt något nytt! Vi har låtit Riksdagens utredningstjänst (RUT) studera den moderata biståndspolitikerna under de senaste tio åren.

Under Carl Bildts sista år som partiledare 1997 till 1999 låg moderaterna endast två till tre procent under regeringens biståndsnivåer. Med Bo Lundgren som partiledare hölls nivåerna inom samma intervaller med något högre procentuell stigning på slutet.

När Fredrik Reinfeldt tillträdde uppstod den stora och förvånansvärda skillnaden. I stället för att följa upp biståndshöjningarna eller ligga strax därunder vill moderaterna mellan åren 2004 och 2006 skära ner mellan 14 och 25 procent av biståndsanslagen. Detta kan vi som kristdemokrater och folkpartister aldrig acceptera. Och det måste vara rimligt att detta slås fast före valdagen.

Världens fattiga och förtryckta har alltid tidigare kunnat lita på att en borgerlig regering lever upp till enprocentsmålet. Och måste kunna göra det också nu!

Förvisso har enskilda svenska storskaliga biståndssatsningar genom åren varit misslyckade. Kravlöst stöd till diktaturländer utan intresse för demokratiska reformer kan inte försvaras. Men att socialdemokratisk biståndspolitik stundom varit missriktad är inget argument för att sänka biståndet utan ett argument för att stödet reformeras med starkare fokus på demokrati. Rätt använt är bistånd ett smörjmedel för ekonomisk utveckling och främjar respekt för rättsstaters alla institutioner. Demokrati som främsta biståndsmål är en nyckel till framgång. FN:s utvecklingsprogram UNDP har bekräftat att just demokrati är det bästa medlet att bekämpa fattigdom, ofrihet och terrorism.

Bistånd har hjälpt miljoner människor. Vaccinationsprogram och sanitära insatser har räddat ofantligt många från sjukdomar och för tidig död. Fattigdom har trängts tillbaka och den demokratiska utvecklingen har främjats. Svenskt bistånd var centralt för att avveckla den rasistiska apartheidregimen i Sydafrika. Infektionssjukdomen smittkoppor skulle knappast ha utrotats på fältet utan vaccinationssatsningar finansierade med bistånd. Många fattiga länders skolsystem, har

utvecklats tack vare biståndspengar. Listan kan göras lång. Vi borde oftare ställa oss frågan hur världen sett ut utan bistånd och fundera över om inte ett än mer effektivt bistånd kunnat motverka misär.

Redan året 1968 beslöt riksdagen att biståndet skall ligga på en procent av BNP (sedermera BNI) oavsett hög- eller lågkonjunktur. Åttiofem procent av riksdagens ledamöter tillhör partier som står bakom enprocentsmålet. Under den borgerliga regeringen året 1992 uppgick biståndet till 1,03 procent av BNI.

Enprocentsmålet har också en internationell symbolisk betydelse som ett moraliskt grundat ställningstagande. Världens sämst lottade ska vara fredade och inte utgöra en budgetregulator. Själva biståndsnivån är viktig, då frihandel i nuläget inte räcker som metod för att vare sig bygga upp Afghanistan, ge bromsmediciner åt hivsjuka i Zambia eller stötta demokratikämpar i Vitryssland, Kuba eller Iran. Den största dödsorsaken i fattiga länder är i dag infektionssjukdomar som i många fall går att utrota genom vaccinationskampanjer om pengar fanns.

Talet om allas lika värde, om det universella människovärdet, ska givetvis vara drivkraften för vårt biståndsarbete. Men i en värld där klimatproblemen växer oss över huvudet och globaliseringen tydliggör gränslös påverkan och internationellt omätbart beroende, kan det faktiskt också talas om ren självbevarelsedrift, när biståndsfrågor aktualiseras.

En av jordens mest förmögna, Bill Gates, har tydligen uppfattat det som både nödvändigt och berikande att få vara med om att skapa en bättre värld. Vi är övertygade om att också rika nationer, att svenska folket, kan entusiasmeras för sådana insatser.

Biståndet måste effektiviseras. Demokratisering ska vara ledstjärnan. Nolltolerans ska råda vad gäller korruption. I dessa strävanden skapas ingen motsättning till ett anständigt stöd och till att Sverige bidrar med åtminstone en hundradel av sin inkomst i en värld där miljarder svälter, är analfabeter eller lever i grymma diktaturer. Nog har vi borgerliga politiker tillräckligt goda idéer, så att vi kan fylla enprocentsmålet med vettig politik, vi har gjort det förut.

Politik handlar alltid om prioriteringar. Vi kan aldrig acceptera moderaternas biståndsbesparingar. Det är dags att de borgerliga partiledarna tillsammans lovar att leva upp till enprocentsmålet och fokusera biståndspolitikerna på demokrati.

BIRGITTA OHLSSON

Riksdagsledamot i utrikesutskottet, biståndstalesman (fp) och styrelseledamot i Sida

ALF SVENSSON

Riksdagsledamot, fd partiledare (kd) och biståndsminister 1991-1994

D: I Parakletens tjänst:

En stor kraftkälla till förändring

IMPERIER OCH STORMAKTER av alla de slag; och teokratiska och politiska maktvälden, har avlöst varandra under historiens gång. Det är bara orättvisor, utnyttjande och kärlekslöshet som består!

Och i dag, när politiska företrädare i Sverige, och i världen, framhåller sin förträfflighet, är det oförmågan och oviljan som mest lyser. Värnandet av de minsta bland människor, de ensamma och de hjälpbehövande i världen, lyser däremot med sin frånvaro!

Nöden och misären i världen är obeskrivlig! Över denna politiska otillräcklighet är vi dock alla ansvariga, på många sätt och vis! Den rika världens så kallade demokratier har kommit på skam!

Medvetenheten och förhoppningen om ett handlingsprogram som skulle kunna få världsordningen att förändras i grunden, har stor acceptans bland troende och andligt fria människor. En önskad förändring av världsordningen delas oftast med världens övriga människor. Världen behöver verkligen förändras i grunden!

Med denna stora medvetenhet om en förändring, och med *förenade krafter*, kan vilka berg som helst flyttas! Bäst är alltid att ha de minsta, de värlösa och de hjälpbehövande för ögonen! Se verkligheten med andra ögon! Ingen i världen ska behöva vara fattig och utnyttjad!

Jesus utlovade en hjälpare, kraftfullare än honom själv, och som skulle komma människorna till del. Tror ni på sådant? Visst gör ni det! Det borde ni i alla fall kunna göra! För detta är tillfället då "obestämd tid" övergår i realtid!

Viljan till förändring finns stort hos er – självklart! Och föredömliga insatser för världens minsta gör ni många gånger dagligen i era organisationer eller anknytningspunkter.

Parakleten är redan på plats, så som det berättats i Evangelium! Det har skett genom er egen föredömliga medverkan, genom ert eget sökande efter kunskapen om Livsanden, på det sättet att ni själva kommit till *insikt och handling* – så som ett levande vatten! Men om detta är många inte riktigt medvetna om!

Nu frågar ni mig med all rätt hur jag kan påstå något sådant! Jag har bara lagt ihop det *ena* med det *andra*, och själv kommit till insikt. Det handlar med andra ord om inspirationer från Livsanden – eller om *dialog* med Livsanden. Livsanden gör oss emellertid påminda! Förlita er därför på ert eget fria omdöme och er egen fria tro! Variationer och personlig trosfrihet är därför föredömligt och mycket värdefullt! Och i denna frimodighet ligger förändringens vindar och skapandekraft!

Livsanden Är i dig, och du Är i Livsanden! Genom detta förhållningsätt har Livsanden personliga relationer med lyhörda människor!

Bli alltså medvetna om parakletens närvaro hos var och en, i respektive medvetande!

Och i vår tids koordinatpunkt medvetandegörs alla Jesustrogna, för dem som vill vara lyhörda! Förnuft, känsla och tro förenas i frivillighet och utan makt! Se inte detta som spektakulärt, för då missar ni själva poängen med Jesus och Livsanden!

På Jesus uppmaning att älska Livsanden av hela hjärtat, möjliggjordes var och ens tillblivelse för Livsandens inspirationer!

På Jesus uppmaning att älska vår nästa så som oss själva, möjliggjordes parakletens tillblivelse!
Inspirationernas betydelse nödvändiggjorde värnandet av dem som behöver värnas!

Jesus uppmaningar handlar om orsak och verkan – det ena resulterar i det andra, punkt för punkt i Livsandens andetag!

Jesus menade också att orden lagts i hans egen mun av Livsanden, genom inspirationer! Av Jesus inspirationer kunde vi komma till tro – bara för att det verkade vettigt och övertygande!

Jesus är alltså ingen helig relik, och han har ännu inte sagt sista ordet! Låt i stället hans ord efterlevas!

Många har försökt att definiera bort Jesus, men detta har alltid kommit på skam!

Parakleten – *den latent enhetskraften* – kan mobiliseras och förändra världen! Det handlar om saklig förändring av världsordningen, för kärlek och rättvisa! Världen ska avslöjas och förändras i grunden genom kraftfullare uttrycksformer! Se detta med Jesus ögon och med modiga intellektuella perspektiv!

Förändra världen genom påtryckningar – om och om igen, och oupphörligt! Förändringens vindar har ni redan erfarenhet av, men en ny och uttrycksfullare fas kan här ta sin början, om vi själva vill! Hur då?

Se exempelvis de båda biskoparna **KG Hammars** och **Anders Wejryds** inlägg i Svenska Dagbladet (Brännpunkt)! Inlägget är det goda exemplet för en utgångspunkt, som skulle kunna utgöra en möjlig början! Förutsättningarna finns alltså! Ett sådant inlägg är en början, två inlägg är en fortsättning, mångfalden av kraftfulla påtryckningar förändrar världen!

Förutsättningen ligger i förmågan till gränsöverskridande samarbeten för den *ändamålsenliga utvecklingen* – en utveckling som inte kommer per automatik. Allt detta vet ni redan, men blir här en påminnelse!

Biskoparnas inlägg skulle alltså kunna utgöra en kvalitativ och vällovlig utgångspunkt, eller avstamp, för saklig propaganda i omfattande kampanjer av de massmediala formaten. En mobilisering, som i medvetenhet, tålmodighet och idoghet förhoppningsvis rubbar cirklarna av denna världsordning. Om de säger er att detta är politik, så svara dem: ja, detta är politik i allra högsta grad! Ta av er munkavlarna och låt er bli mera hörda!

Nu gäller det alltså en av vår tids mest omfattande katastrofer: slaveri och tvångsmässigt utnyttjande av miljoner försvarslösa, barn, kvinnor och män!

Det var alltså ingen slump att biskoparna gjorde sitt inlägg i SvD! Deras inlägg var medvetet, och menat för att världen skulle kunna förändras! Så är det!

Extraordinära åtgärder. Ekumeniskt tänkande, och generösa tankar om varandras organisationer finns redan. Er kunskap om världen är på toppnivå, och samarbete i kampanjer har ni erfarenheter av. Och era kunskaper och erfarenheter är outhärliga för världens utsatta!

Trots all välvilja och allt vad ni redan utfört kvarstår ett faktum: att det fortfarande finns miljoner förslavade, och miljarder förtryckta i denna världsordning! Antalet tycks tyvärr inte ha minskat nämnvärt! Mörkertalen upptäcks oupphörligt! Men vi blir påmind ideligen, genom ett pockande och vädjande om att hitta verkningfullare uttrycks sätt! Det handlar mycket om den politiska påtryckningen!

Frågan måste därför ställas: kan Jesustrogna organisationer hitta nya extraordinära förhållningssätt, som skulle kunna bli början till slutet för denna djävulska tillvaro? Kan parakletens konstruktiva svärd rädda miljoner människor i nöd? Jesus vet att ni inte klarar detta utan honom! Och därför görs ni till hans jämlikar! Jämför med Tomas, som blev tvilling, eller jämlike, med Jesus!

Jag hoppas därför av hela mitt hjärta att en fortsättning följer, i ett rimligt och konstruktivt

samarbete över barriärer och gränser! Detta bör i så fall ske under ledning av er själva!

I första andetaget handlar det om att få dropparna att urholka, för att sedan... ja, ni vet allt själva!

I parakletens tjänst! Jag har förstått att en stor potential redan lagts i era händer, för att ni som ett enda svärd, ska kunna agera hjälpare och beskyddare för de värnlösaste bland människor i världen.

Var ligger då skillnaden mellan det värdefulla som redan görs, och det som borde göras?

Slaveriet och tvångsutnyttjandet, kan jämföras med Tsunamikatastrofen, men i en avsevärd större omfattning. Skillnaden ligger i en katastrof skapad av människorna själva. Hjälparnas insatser håller för närvarande inte stånd mot profitörernas framskjutna positioner. Det faktiska förhållandet gör att något värdefullt utöver det vanliga borde göras!

De värdefulla insatserna kan formuleras som *den enande kraften* för ett konkret slutmål, för att fullständigt stoppa slaveriet i vår tid! Kraven på de kristna organisationerna kan alltså ställas mycket högre än det någonsin tidigare gjorts! Detta på grund av att Livsanden ber er om denna tjänst!

Börja där början finns! Jesus nödvändiggjorde parakleten, bara för *alla* människors skull! Livsanden tycks mena, att om ni inte kan ta till er detta, så finns det heller inga andra som gör det! Nu blir ni i stället tecknet för världen!

Ni behövs som Jesus vakande ögon! Propagera om det ni ser med Jesus ögon, och gör er medvetna om att förändringens vindar har ni redan lärt från Evangelium! Det här är egentligen ingenting nytt för er! Bara ni kan urskilja nyanserna! Uttryck det hela i stället med era egna lämpliga ord, det blir säkert bäst!

De goda och föredömliga exemplen är redan på plats, genom alla solidaritetsorganisationer. Och många nya exempel tar plats för att hjälpa världens förtryckta! Utöver detta finns mängder av föredömliga människor som har de sämst ställda för ögonen. Vi kan även vänta oss oväntade hjälpare genom oväntade handlingar.

Själv är jag bara en röst som ropar på hjälp för de behövande! Och i detta sammanhang är jag bara den jag är, precis som ni!

Uppfattat av Paul Lindberg